

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Til Digterens Hustru

Citation: Wessel, Johan Herman: "Til Digterens Hustru", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 179. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid84829/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

MED EN GAVE TIL SYGECASSEN.

Den sextende i Februar
Min dyrbare Fader var
Fød;
Jeg gjetne ved sliq Leilighed
Gav Skilligen til den, som leed
Nød.

TIL DIGTERENS HUSTRU.

Impromptu.

Du, som for din og min Plaseer,
Og bidindul for intet meer,
Hos mig har sovet!
Du, som jeg svoca en evig Troe,
Og jevnlig afbrudt Naaltroe
For Prøst har lovet ---
Kont: du, som jeg har Levse holdt,
Skient det har ingen Skade voldt
Paa smalle Talle!
Du, som jeg kalder til paa Skizerts
Men nu for Rinzet i mit Vers
En sad Canaille!
Dig gjar jeg vitterligt, min Mo'er!
At jeg ei spiser ved dit Bord
For denne Sirde;
Men Klokken fire, ja vel tre,
Med Glæde jeg igjen skal see
Min søde Qviude.

PAA SAMMES FØDSELSDAG,

den 23. Februar 1782.

Gid i mange glæde Dage
Du den søde Fryd maase smage,
At see Jona's om dig gaae;
Men hvis end du vil med flere
Vore Værelser mæublere,
Ydnuygt dog jeg bede maas:
Øinene ei blive blaae.
